

תת"ע 6899/03 - מ.י. תביעות לכיש-שלוחת אשדוד נגד ירון קדוש

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 6899-03 מ.י. תביעות לכיש-שלוחת אשדוד נ' קדוש
תיק חיצוני: 03832015477

בפני
מאשימה
נגד
נאשם
החלטה

כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מ.י. תביעות לכיש-שלוחת אשדוד
ירון קדוש

1. בפני בקשה למחיקת פסילה.
2. הנאשם נדון ביום 21.7.2004, בהעדרו, על עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (רישיונו פקע 7 שנים קודם לכן) וללא כיסוי ביטוחי. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 8 חודשי פסילה.
3. הנאשם עד ליום הגשת בקשה זו לא הפקיד במזכירות בית המשפט את רישיונו שפקע ואף לא תצהיר בדבר אובדן הרישיון.
4. בבקשה זו מבקש הנאשם כי בית המשפט יקבע כי "תקופת הפסילה חלפה" זאת משום שרישיונו פקע שנים רבות קודם לכן ולא היה בידיו רישיון נהיגה להפקדה ועל כן פטור מהפקדה.
5. המאשימה התנגדה לבקשה תוך שהפנתה להוראות החוק ולפסיקה הרלוונטית.

דין

6. ראשית, באשר לכותרת הבקשה - "מחיקת פסילה". המחוקק לא קבע בחוק סמכות המאפשרת לבית המשפט למחוק פסילה.

ככל שהנאשם מבקש לקבוע כי עונש הפסילה התיישן, אין בידי לקבל בקשתו.

המחוקק קבע בסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982 הוראות באשר להתיישנות עונש שהוטל על ידי בית המשפט. עם זאת, בשים לב שהפסילה מתחילה מיום גזר הדין, (הגם שנמנית רק מרגע הפקדת הרישיון) המשמעות המעשית של הדברים היא שרכיב הפסילה בעונש שהוטל בגזר הדין לא מתיישן (ראו רע"פ 6445/18 **ליאור דהן נ' מדינת ישראל** (4.10.18)).

7. באשר לחובת הפקדת הרישיון: סעיף 42(ג) לפקודת התעבורה קובע כי בחישוב הפסילה לא תבוא במניין

עמוד 1

התקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות הרלבנטית.

תקנה 557 לתקנות התעבורה קובעת כי על בעל הרישיון להמציא את רישיונו לרשות גם אם רישיונו אינו בר תוקף באותה עת.

במידה והרישיון אבד (בין אם היה בתוקף אותה עת ובין אם פקע), תקנה 557 לתקנות התעבורה מחייבת להגיש תצהיר אובדן לבית המשפט, ומירוץ תקופת הפסילה מתחיל מיום שהומצאה ההצהרה לרשות הרלבנטית.

8. בתיק זה הנאשם לא המציא את רישיונו שפקע, וגם לא תצהיר אובדן, עד ליום הגשת בקשה זו, קרי עד ליום 10.3.21.

בנסיבות אלו, המזכירות תנפיק אישור הפקדה מיום המצאת התצהיר, קרי מיום 10.3.21

9. צודקת ב"כ המאשימה בטיעוניה, כי בית המשפט העליון בבש"פ 9075/12 **מוחמד ג'אבר נ'** **מדינת ישראל** (14.4.14) קבע כי הסמכות לחישוב מניין ימי פסילת רישיון נהיגה ע"פ גזר דין נתונה לרשות הרישוי ונגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים.

(הגם שבפסיקה קודמת של בית המשפט העליון נקבע כי בית המשפט שגזר את דינו של אדם מוסמך לדון בשאלת חישוב תקופת הפסילה וכי החלטתו בעניין זה תיחשב ל"החלטה אחרת" אף לאחר מתן גזר הדין. ראו: בג"צ 284/04 **אללוף נ' מדינת ישראל** (13.5.2004); ע"פ (עליון) 9142/04 **אקריש נ' מדינת ישראל** (24.10.2004); בש"פ 10360/07 **יוסף אהרון נ' מדינת ישראל** (15.1.2009).

10. סיכומי של דבר, משהמציא הנאשם תצהיר בדבר אובדן רישיונו, תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה ממועד המצאת התצהיר.

11. חישוב מניין ימי הפסילה יעשה על ידי רשות הרישוי.

12. העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.